

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Heleny Nutilové a soudkyň JUDr. Věry Balejové a Mgr. Kateřiny Bednaříkové v právní věci žalobce **V.K.**, bytem X, zastoupeného JUDr. Ladislavem Dusilem, advokátem v Českých Budějovicích, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihočeského kraje**, se sídlem České Budějovice, U Zimního stadionu 1952/2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2017, čj. KUJCK 34648/2017, **t a k t o** :

Žaloba se zamítá.

Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto o jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Český Krumlov, č.j. MUCK 00324/2017/OŽÚ/Boř ze dne 24. 1. 2017 v návaznosti na opravné usnesení č.j. MUCK 05037/2017/OŽÚ/Boř ze dne 26. 1. 2017, jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 9.000 Kč za spáchání správního deliktu, jehož se dopustil tím, že nezajistil, aby byla provozovna, v níž provozuje živnost s předmětem podnikání výroba, obchod a služby, řádně označena v souladu s § 17 odst. 7 a odst. 8 zákona o živnostenském podnikání. Napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

Žalobce namítá, že se žalovaný nevypořádal s námitkami v souladu se zákonem. Podle žalobce žalovaný bez zákonného podkladu nesprávně rozlišuje mezi ubytovacími službami a pronájmem nemovitosti tak, že „lze v případě poskytování ubytování hovořit o poskytnutí přechodného ubytování, tj. o zajištění prozatímního pobytu, kdy se předpokládá, že bydlení je saturováno jinde, kupř. ubytování za účelem rekreace, ubytování zaměstnance, či ubytování studentů“. Takový závěr však nemá oporu v právních předpisech a nelze ji ani dovodit z ustáleného názoru právní teorie. Žalobce v souvislosti s pronájmem rekreační chaty neposkytuje žádné jiné než základní služby. Rekreační chatu využívá pro potřebu rodiny a pronajímá ji pouze v období, kdy není jím využita. V daném případě je ubytovací činnost z působnosti živnostenského zákona vyloučena dle § 3 odst. 3 písm. h) živnostenského zákona, přičemž uvedené ustanovení nerozlišuje účel či dlouhodobost pronájmu jak činí žalovaný. Argumentace žalovaného, že zajišťuje žalobce úklid chaty a další základní činnosti s pronájmem spojené, které může poskytovat jen na základě živnostenského oprávnění, nemá oporu v zákoně. Úvaha žalobce, že by se mělo jednat o pronájem dlouhodobější k zajištění bytových potřeb nájemce, nemá oporu v zákoně, neboť v případě pronájmu nemovitostí zákon nestanoví žádné další podmínky, jako je účast, dlouhodobost či opakovatelnost. Nesprávná je argumentace žalovaného, že by v případě pronájmu měla být uzavřena smlouva. Dále žalobce namítá formální vadu, jestliže správní orgán vychází z „tvrzení, že podnikatel provozuje ubytovací služby v režimu živnostenského zákona“, neboť správní rozhodnutí má být postaveno na skutkových závěrech a z nich vycházejících závěrů právních nikoliv z tvrzení. Skutečnosti, že žalobce vedl knihu ubytovaných, platil rekreační poplatek a poplatek z ubytovací kapacity, neodůvodňují závěr, že by se v případě pronájmu rekreační chaty v době, kdy tato není žalobcem a jeho rodinou využívána, jednalo o živnost v případě, že žalobce k pronájmu neposkytuje žádné jiné než základní služby. Proto žalobce má za to, že správní orgány nesprávně posoudily jím provozovaný pronájem rekreační chaty jako živnostenskou činnost.

Žalovaný navrhol zamítnutí žaloby. Nepřisvědčil námitkám žalobce, že jím prováděná činnost se všemi poskytovanými službami je prováděna v režimu občanského zákoníku. Další služby poskytované žalobcem svědčí o provozování živnosti ve smyslu živnostenského zákona. Ubytovací službami se rozumí ubytování ve všech ubytovacích zařízeních, včetně v bytových a v rodinných domech nebo stavbách pro rodinnou rekreaci při poskytování dalších služeb. Při posuzování činnosti provozované žalobcem byla vyhodnocena ta skutečnost, že na jedné straně vede evidenční knihu ubytovaných osob a odvádí předepsané poplatky z této činnosti a na straně druhé tvrdí, že ubytovací služby neprovozuje. Postup žalobce se proto jeví jako účelový, neboť se vyhýbá povinnostem stanoveným živnostenským zákonem.

Ze správního spisu byly zjištěny tyto rozhodné skutečnosti:

Živnostenský úřad zjistil, že žalobce pronajímá rekreační objekt ev. č. 362 na adrese Milná, a to k celoročnímu ubytování pro 6 až 8 osob, kdy v nabídce je uvedena cena za pobyt, který je od soboty do soboty s tím, že cena nezahrnuje energie nad 50 kWh, spotřebu plynu na otop a turistický poplatek 15 Kč za osobu a den, kdy z webových stránek www.lipno1.cz bylo rovněž zjištěno, že v ceníku jsou uvedeny informace o termínech pobytu včetně možnosti ubytování na silvestra s tím, že žalobce do ceny za pobyt zahrnuje i poskytování ložního prádla, elektrickou energii do 50 kWh, dřevo v omezeném množství a zapůjčení lodí. V informacích jsou rovněž uvedeny údaje o příjezdu a odjezdu ubytovaných a možnosti provádění úklidů žalobcem za poplatek 500 Kč. Současně jsou zájemci o ubytování

upozornění na to, že kouření je možné pouze jen na zahradě a že je zákaz pobytu „domácích mazlíčků“.

Z výpisu živnostenského rejstříku vyplývá, že žalobce je oprávněn provozovat volnou živnost s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, obor ubytovací služby nemá uveden a nemá oznámeny žádné provozovny.

Dne 29. 6. 2016 bylo provedeno šetření na místě samém, při kterém byla pořízena fotodokumentace a byl vyhotoven záznam o místním šetření. Ze záznamu o místním šetření vyplývá, že se jedná o rekreační chatu, která není označena údaji v souladu s § 17 odst. 7 a odst. 8 živnostenského zákona. Na plotě byla umístěna tabule, kde je uveden celoroční pronájem a dále informace o vybavení a zařízení chaty, informace o možnosti zapůjčení lodě a kol a informace o webových stránkách a emailové adrese a telefonní číslo.

Dne 22. 7. 2016 byla zahájena se žalobcem živnostenská kontrola. Žalobce dne 9. 8. 2016 předložil kolaudační rozhodnutí ze dne 7. 11. 1990, evidenční knihu ubytovatele a domovní knihu a příjmové pokladní doklady za rok 2015 a 2016. V protokolu o kontrole se uvádí, že správní orgán na základě zjištění a předložených podkladů považuje činnost provozovanou žalobcem za činnost v režimu živnostenského zákona, a to provozování ubytovacích služeb. Objekt, v němž jsou ubytovací služby poskytovány, je provozovnou ve smyslu ustanovení § 17 živnostenského zákona a je proto povinností žalobce zajistit, aby byla označena v souladu s § 17 odst. 7 a odst. 8 živnostenského zákona. Žalobce podal proti kontrolnímu zjištění námitku. Dne 23. 11. 2016 správní orgán informoval žalobce o tom, že v souladu s kontrolním řádem bude tato jeho námitka vyřešena ve správním řízení.

Ve správním spise jsou založeny kopie webových stránek www.lipno1.cz, kopie webových stránek www.e-chalupy.cz a www.booking.com, kde žalobce nabízí k pronájmu předmětnou chatu a informuje zde zájemce o vybavení chaty, o možnosti zapůjčení kol, jsou zde informace o ceníku ubytování.

Živnostenský úřad vydal dne 24. 1. 2017 rozhodnutí o uložení pokuty za spáchání správního deliktu podle § 62 odst. 1 písm. g) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání ve výši 9.000 Kč, neboť žalobce poskytuje ubytovací služby, proto bylo jeho povinností zajistit, aby nemovitost byla řádně označena v souladu s § 17 odst. 7 a 8 živnostenského zákona. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí odvolal. Namítal, že se nejedná o živnost s předmětem podnikání „výroby, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“, obor činnosti ubytovací služby, nýbrž o formu pronájmu dle občanského zákoníku. Proto je činnost provozovaná žalobcem, pronajímání chaty, vyloučena z režimu živnostenského zákona jako pronájem nemovitosti, proto nelze chatu označit jako provozovnu dle živnostenského zákona. Žalovaný odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil, neboť námitky žalobce nepovažoval za důvodné. Žalobce provozuje ubytovací služby v režimu živnostenského zákona, neboť v případě přechodného ubytování, jak je provozuje žalobce, se jedná o činnost, která je živností, kdy žalobce vede seznam hostů podle zákona o místních poplatcích a tyto hradí, přičemž žalobce v rámci přechodného ubytování poskytuje i další služby spojené s ubytováním, a to například úklid a ložní prádlo.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích daných žalobními body dle § 75 odst. 2 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Mezi účastníky je na sporu, zda činnost provozována žalobcem je živností v režimu živnostenského zákona, zda tedy žalobce při pronájmu rekreační chaty provozuje živnost s předmětem podnikání „výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona“, obor činnosti ubytovací služby. Mezi účastníky není však spor o tom, že žalobce neoznačil provozovnu na adrese Milná ev.č. 362 v souladu s § 17 odst. 7 a odst. 8 živnostenského zákona.

V daném případě bylo správním orgánem zjištěno, že žalobce rekreační chatu na adrese Milná ev. č. 362 ve Frymburku využívá pro vlastní potřebu a rovněž ji nabízí i k ubytování, a to prostřednictvím internetových stránek www.booking.cz a webových stránek www.lipno1.cz, a to pro celoroční ubytování 6 až 8 osob s tím, že do této ceny se nezahrnuje elektrická energie nad 50 kWh, spotřeba plynu na otop a turistický poplatek. Žalobce do ceny za pobyt zahrnuje i poskytování ložního prádla, dřevo v omezeném množství a zapůjčení lodí. Dále nabízí možnost provádění úklidu za poplatek 500 Kč. Žalobce tyto údaje potvrdil s tím, že nejčastější doba pronájmu je 7 dnů a že s ubytováním je jím poskytováno ložní prádlo, kdy v případě potřeby provede i úklid a jestliže nájemce zanechá odpadky, odveze je. Mimo to je žalobcem nabízeno i zapůjčení lodí a kol. Žalobce je podnikatelem od roku 2015 a platí rekreační poplatek z ubytovací kapacity. Na základě těchto skutečností dospěl správní orgán k závěru, že se u žalobce jedná o živnost ve smyslu živnostenského zákona. Žalobce má za to, že se jedná o nájem dle občanského zákoníku. Soud se s tímto závěrem žalobce neztotožnil, neboť má za to, že v daném případě je ze strany žalobce uzavírána smlouva o ubytování. Soud poznamená, že smlouva o ubytování a smlouva o nájmu se liší svým účelem. Účelem smlouvy o nájmu bytu je zajištění bydlení pro nájemce, tedy za účelem uspokojování jeho bytových potřeb a účelem ubytování je naopak zajištění pouze přechodného ubytování, tedy prozatímního pobytu v prostoru, kde může ubytovaný uspokojit své základní, životní a společenské potřeby. Smlouva o ubytování tak předpokládá, že ubytovaný má zajištěno bydlení na jiném místě a prostřednictvím smlouvy o ubytování řeší pouze potřebu zajištění krátkodobého (přechodného pobytu), např. se tedy může jednat o ubytování studentů, turistů apod.

Ohledně smlouvy o ubytování platí dle § 2326 občanského zákoníku, že smlouvou o ubytování o přechodném nájmu se ubytovatel zavazuje poskytnout ubytovanému přechodně ubytování na ujednanou dobu nebo na dobu vyplývající z účelu ubytování v zařízení k tomu určeném a objednatel se zavazuje zaplatit ubytovateli za ubytování a služby spojené s ubytováním ve lhůtě stanovené ubytovatelem. Ubytování může být poskytováno v zařízení k tomu určeném. Takovéto ubytování může být poskytováno i v rodinných domech, bytových domech či stavbách pro rodinnou rekreaci, například v chalupách, chatách.

Dle § 2 živnostenského zákona je živností soustavná činnost provozovaná samostatně vlastním jménem na vlastní odpovědnost a za účelem dosažení zisku. Poskytuje-li proto žalobce ubytování soustavně vlastním jménem a za účelem dosažení zisku, jedná se o živnost, k jejímuž provozování je zapotřebí příslušné živnostenské oprávnění. Vzhledem k tomu, jak bylo uvedeno shora, žalobce ubytováním poskytuje další související služby, a to zejména výměnu ložního prádla a úklid, jedná se u žalobce o živnost ubytovací služby, která je uvedena pod bodem 55 přílohy č. 4 živnostenského zákona. Obsah této živnosti je vymezen v Nařízení vlády o obsahových náplních jednotlivých živností jako „poskytování ubytování ve všech zařízeních např. hotel, motel, kemp, ubytovna a v bytových domech, rodinných domech nebo ve stavbách pro rodinnou rekreaci“.

Soud má za to, že při poskytování ubytovacích služeb bez živnostenského oprávnění je možno uzavřít smlouvu o pronájmu aniž by pronajímatel poskytoval doplňkové služby. Podle živnostenského zákona se pak ubytováním rozumí poskytování přechodného ubytování a s ním spojených doplňkových služeb za úplatu. Doplňkovými službami je úklid a výměna ložního prádla. Soud proto uzavřel, že se jedná o pronájem nemovitosti, který je živností, jestliže jsou poskytovány další služby, a to administrativní zajištění řádného provozu nemovitosti, domovníká činnost, úklid bytu, úklid rekreační chaty, údržba zahrady apod. Soud proto nepřisvědčil žalobci, že by v souvislosti s pronájmem rekreační chaty neposkytoval žádné jiné než základní služby, jestliže je jím poskytováno ložní prádlo a úklid. Soud se rovněž ztotožňuje se žalovaným, že se jedná o ubytovací služby v případě, kdy jsou smlouvy o ubytování uzavírány pouze v ústní formě, kdy nejčastější délka přenocování je 7 dnů a placení probíhá v hotovosti, přičemž nemovitost je pronajímána ze strany žalobce celoročně.

Soud přisvědčil námitce žalobce, že je nesprávně žalovaným uvedeno v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že žalovaný vychází z „tvrzení“, že podnikatel provozuje ubytovací služby v režimu živnostenského zákona, neboť při rozhodování se nelze vycházet z tvrzení, ale ze skutkových závěrů, jak je správně žalobcem v žalobě uvedeno.

Zcela irelevantní je v daném případě skutečnost, že žalobce hradí rekreační poplatek a poplatek z ubytovací kapacity, což je v případě posouzení, zda se jedná o ubytovací činnost, zcela nerozhodné.

Soud proto uzavřel, že námitky žalobce důvodné nejsou, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Soud rozhodl rozsudkem bez jednání, neboť účastníci projevili s takovým procesním postupem souhlas ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy žalovaný, který byl v řízení úspěšný náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 27. října 2017

Mgr. Helena Nutilová v. r.
Předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení :
P. J.